

OKOWANY (27) *part praet pass pf*

Oba o oraz a jasne.

sg m N okowany (9). ◊ *G* okowan(e)go (1). ◊ *A* okowany (2). ◊ *I* okowanym (1). ◊ *f N* okowaną (2). ◊ *pl N m pers* okowani (3). *subst* okowan(e) (2). ◊ *G* okowanych (2). ◊ *A* okowan(e) (4). ◊ *I m* okowan(e)mi (1).

Sł stp s.v. okować, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Obity metalową blachą lub kawałkami metalu, umocniony na końcu metalem; crustatus, ferro praefixus, praeferratus Cn (17) : BartBydg 55b; LibMal 1547/137v; Ma być kół vczyniön ná wzwyz łokci dwa/ dobrze okowany Strum C3v; Tedy Aftazyuř kazał Gerwážego ták dłuęo okowanemi bafalyki bić/ iřz wtym bićiu řkonał SkarŻyw 566; kupuie: Tu fól/ tu gárnce/ [...] tu wóz okowany KochFrag 28; KlonWor 10.*

okowany czym (6): Do ktoreęo [ołtarza] teę przypráwicie kolká miedzyáne/ w ktore będą závłoczyć nořze ku nořzeniu z drzewá Setim okowane miedzyą BielKron 33v. Cf »srebrem, złotem okowany«.

W porównaniu (1): Ale y ziemiá nie iest bez řwoiéy ozdoby / Bo y tę Bóg ořzláchcił dziwnémi řpořoby: [...] to kryřtałowémi Rzékámi: to łákámi pięknie kwitnącémi. A w poły iá przepařał morzem vrownánym/ Prořto iákoby pářem řřebrem okowanym. KochFrag 22.

Wyrażenia: »pas(ek) okowany« [szyk 3:1] (4): Ieřcže pani řlicznie chodzi Noři pafek okowany Noři wacek odeřłota LudWieř A3v; RejWiz 39v; A dam/ powiáda Pan/ miářtho okowanego pářá powroz RejPos 306; KochFrag 22.

»srebrem, złotem okowany« (3:2): Křięęi albo Msal. Axamitem czerwoneę powleczeni, řebrem zlociřtem na rogach i weiřzodku okowani WyprKr 54v, 102v; Vczynicie teę nád niá [nad arką] koronę złotą w okoł/ y cęterzy kolcá złote [...] / w ktore będą závłoczóne drzewcá álbo nořze z drzewá Setim vdzyáłáne/ złotem okowane/ ktorymiby moęł nořić Arkę BielKron 33, 33v; KochFrag 22.

Przen (2) :

W porównaniu (1): Toć iest oná Arká przymierza Páńřkie^{ęo}/ dáry Boęymi rozlicznemi zwierzchu y wewnářz/ iáko złotem iákim okowana. LatHar 477.

Wyrażenie: »złotem okowany« (2): gđzie ono przeiářne rozlicznych cnot złoto/ ktorym byřá řtározakonna oná Arká okowana? LatHar 215, 477.

2. *Zakuty w řelazne okowy; compedibus admotus PolAnt; praeferratus Cn (10) : SkarŻyw 595; StryjKron 467 marg; Ergastularius – Dozorca robot takich, iákie řłodzi okowani cinią. Calep 371a; CHłopi tułáięcy řie/ [...] chcemy y vřtáwiami/ áby przez vřřád mieyřki byli imáni y zářzymáni: á potym okowani niech będą obrácáni ku cęynięniu grobli SarnStat 520.*

okowany z kim (1): Okowany z towarzyřzem. SkarŻyw 75 marg.

Fraza: »nogi byřy okowane« (1): BibRadz 2.Reg 3/34 cf Szereg.

Wyrażenia: »w łáncuch okowany« (1): Y indziej [řw. Chryzostom] do łáncuchá w ktory byř Piotr ř. okowany bárzo teřkni. SkarKaz 41b.

»okowany w pęta« (1): BibRadz 2.Reg 3/34 cf Szereg.

»więzień okowany« (2): Abowiém ná niebie siedząc pan wyfoko/ Raczył łwé ku ziemi ná dól
fpuścić oko: Aby płącz wflýfzał więźniów okowanych *KochPs* 152; *KochSob* 65.

Szereg: »nie związany ani okowany« (1): Ręce twoie nie byłyc związane/ áni nogi tve okowane w
pętá [*manus tuae non ligatae et pedes tui non compedibus admoti erant*] *BibRadz* 2.Reg 3/34.

Przen: *Uwięziony* (1) :

W funkcji rzeczownika (1): Pan z niebá ná ziemię poyźrzał. Aby wyfluchał wzdychánia okowanych/
y áby rozwiązał lyny zámordowanych. *LatHar* 168.

Cf **OKOWAĆ, OKUTY**

LWil (i KŁ)